

Veľkonočná nedeľa 2022

AI Radosť rozdávaním rastie.

KE Toto počujeme a vnímame z dnešného evanjelia. Dnešná radostná správa znie: Ježiš vstal z mŕtvych a zvíťazil nad smrťou.

DI Skôr ako sa učenci stretnú so vzkrieseným Pánom, sú konfrontovaní s realitou prázdneho hrobu. Zistia, že Ježišovo telo je preč. Evanjelista Ján tento prvok veľmi zdôrazňuje. Ján nás postupne uvádza do dialektiky "vidieť" a "veriť". Zdôrazňuje schopnosť "vidieť duchovným zrakom", ktorá sa vzťahuje na všetkých, "ktorí uverili, aj keď nevideli".

PAR Boh musí mať veľkú radosť z tých, ktorí uverili, aj keď nevideli. On však pozná ľudskú povahu a dáva veľa viditeľnej inšpirácie, aby sme verili. Nie len pred 2000 rokmi, ale stále, i dnes.

Príkladom takejto skúsenosti je Sohraba Ahmari. Je autorom autobiografickej knihy *From Fire by Water: My Journey to the Catholic Faith (Z ohňa vodou: Moja cesta ku katolíckej viere)*.

Pochádzal z liberálnej iránskej rodiny zo strednej vrstvy. Do Spojených štátov emigroval so svojou matkou v roku 1998, keď mal takmer 14 rokov. Usadili sa v Utahu. Ahmari už hovoril plynule po anglicky, bol úplne ponorený do sveta amerických filmov a populárnej kultúry a "zamilovaný do obrazu iránskeho ateistického intelektuála". Jeho rozčarovanie z plytkej populárnej kultúry, s ktorou sa stretával medzi svojimi spolužiakmi, bolo obrovské. Tento intelektuálny nepokoj priviedol hlbavého Ahmariho na osamelú literárnu a politickú cestu; najprv k Nietzscheho oslnivému básnicko-poetickému dielu Tak prehovoril Zarathustra, ktoré oslovilo jeho dospelujúcu osamelosť; potom k Marxovi (v tom čase sa pripojil k štvorčlennej marxistickej bunke); potom ako študent na Utahskej štátnej univerzite objavil výtlačok Biblie kráľa Jakuba a prvýkrát si prečítal Evanjelium svätého Matúša. Hoci na Ahmariho zapôsobilo Matúšovo zobrazenie umučenia a uvedomoval si, že túžba po sebaobetovaní presahuje marxistickú ideológiu, niekoľko rokov žil hedonistickým životným štýlom priemerného mladého Američana, vrátane nadmerného pitia alkoholu a náhodných nezáväzných vzťahov so ženami. Napriek tomu ho často prenasledovala otázka, ktorá ho trápila: "Kedy sa zmeníš?"

Ako 23-ročný raz vošiel do kapucínskeho kláštora v New Yorku, kde sa práve začínala omša. Nemal ani potuchy o tom, čo sa deje na oltári, ale pri premenení mu po tvári samovoľne tiekli "slzy pokoja". Ahmari priznáva, že v tomto období jeho emócie a predstavivosť čiastočne súhlasili s vierou, ale jeho rozum sa odmietal pridať. Nakoniec ho v súlade s jeho zvedavou myslou "zachránilo čítanie" - konkrétne Päť kníh Mojžišových od Roberta Altera, ktoré ho presvedčilo, že Biblia sa líši od iných literárnych diel, ako je napríklad Epos o Gilgamešovi, a že je to "živý text, ktorý v priebehu 3 000 rokov odovzdáva občerstvujúce pravdy". Druhou knihou, ktorá ho silne ovplyvnila, bol Ježiš Nazaretský od pápeža Benedikta XVI. O tomto druhom titule autor hovorí: "Tejto knihe som vďačil a stále vďačím za svoju dušu a svoju spásu."

Redakcia New York Post, kde pracoval, ho poslala pracovať do Londýna, kde Ahmari opäť vstúpil do Katolíckeho chrámu, tentoraz do Bromptonského Oratória. Veľkoleposť jeho architektúry v kombinácii s krásou liturgie ho úplne uchvátila. Zaklopal na dvere fary a požiadal o duchovné vedenie.

O svojom dlhom hľadaní rozpačito poznamenáva, že "bolo takmer neznesiteľné uvedomiť si, že som pred svojím obrátením strávil tretinu svojho života, alebo viac, uctievaním "modiel" - modly "histórie", modly "pokroku" a modly "seba samého"". 19. decembra 2016, vo veku 31 rokov, bol prijatý do Katolíckej cirkvi, a keďže v tom čase práve čítal Vyznania svätého Augustína, nie je prekvapením, že si ho vybral za svojho patróna.

ADE Mnohí z nás uverili bez toho, aby videli. Mnohí však chcú vidieť, aby uverili. Staňme sa aj my tými, ktorí budú aj dnes svedčiť o Kristovi, aby iní videli a mohli uveriť. Nech nás Kristovo vzkriesenie naplní skutočnou radosťou. Radosťou, ktorá rozdávaním rastie. Amen.